

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010142
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010142.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. decembra 2023 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-8T/22/2023 zo dňa 3. júla 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. RK-8T/22/2023 zo dňa 3.7.2023 obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok, sp.zn. Pv 362/22 zo dňa 6.4.2023, pre skutok obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Tr. zák., v znení účinnom od 1.5.2022, že:

od presne nezisteného dňa a času do 3:16 hod. dňa 13.8.2022 v blízkosti rodinného domu č. XXX/ X E. F. G. H. I. J., okres C., pri sebe vo vrecku mikiny bez povolenia neoprávnenne prechovával pre vlastnú potrebu malú striekačku modrej farby s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,478 g, v ktorej bola znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2022/2591 z 11.11.2022 zistená prítomnosť metamfetamínu (tzv. pervitín) s priemernou koncentráciou 28,6 % hmotnostných metamfetamínu, pričom uvedené množstvo materiálu obsahovalo 137 mg absolútneho metamfetamínu a zodpovedalo minimálne trom obvykle jednorazovým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, keď metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v Zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších zmien a doplnkov,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 3.7.2023 podal odvolanie prokurátor. Zahlásené odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 4.8.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 7.8.2023, v ktorom uviedol nasledovné:

Prvostupňový súd pôvodne v tejto veci dňa 11.04.2023 vydal trestný rozkaz sp. zn. 8T/22/2023, ktorým uznal obv. A. B. vinným z prečinu a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Prvostupňový súd pri podstatne nezmenenom skutkovom a dôkaznom stave od vydania trestného rozkazu dospel na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.7.2023 k diametrálne opačnému rozhodnutiu a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pričom sa v celom rozsahu nekriticky stotožnil s právnou argumentáciou splnomocneného obhajcu na hlavnom

pojednávani. Obžalovaný A. B. v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní dňa 5.6.2023 odmietol ku skutku vypovedať. Vyhlásenie, ktoré prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2023, prokurátor nepovažuje za jeho výpoveď ku skutku, ale skôr za tlmočené vyjadrenie stanoviska jeho obhajcu. Dôkazy, ktoré svedčia o vine obžalovaného, sú svedecké výpovede členov hliadky PZ E. K. L. a práv. M. N., potvrdenie o zaistení veci podľa § 21 ods. 1 Zákona o Policajnom zbore, zápisnica o prevzatí zaistenej veci podľa § 92 Tr. por., znalecký posudok KEÚ PZ a výsledok jeho expertízneho skúmania, taktiež opatrenie o nariadení odberu biologického materiálu a výsledky toxikologicko – chemickej analýzy, pri ktorej bol v moči obžalovaného zistený amfetamín a metamfetamín, ďalej lekárska správa z č. I. 43 spisu, fotodokumentácia a úradný záznam z č. I. 41 spisu. Svedkyňa O. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 3.7.2023 podrobne popísala okolnosti, ktoré predchádzali zákroku policajnej hliadky, ktorú ona zo strachu privolala, opísala okolie svojho rodinného domu a priebeh zákroku policajtov voči obžalovanému, ktorý neoprávnenne vnikol na ich pozemok, oplotený plotom vysokým cca 1,50 m. Ak sa obhajoba snažila spochybniť zákonnosť zaistenia modrej striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,478 mg obžalovanému v zmysle prekonanej tzv. teórie o plodoch chorého stromu, treba zdôrazniť, že predmetná vec bola obžalovanému zaistená privolaným službukonajúcim príslušníkom hliadky PZ E. K. L., dňa 13.8.2022 o 3:16 hod. v súlade s ustanovením § 21 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, o čom bolo vyhotovené potvrdenie o zaistení veci a túto vec následne v zmysle § 21 ods. 2 citovaného zákona odovzdal poverenému príslušníkovi PZ, ktorý ju podľa § 93 Tr. por. prevzal do trestného konania toho istého dňa o 4:50 hod.

Opravu chybného dátumu 23.8.2019 na správny a aktuálny dátum 13.8.2022 prokurátor považuje jednoznačne za zrejmu nesprávnu, spôsobenú pri kopírovaní inej skoršej zápisnice v inej veci. Takže spôsob zaistenia predmetnej psychotropnej látky - metamfetamínu považuje za zákonný. Oprávnenie privolanej hliadky PZ vykonať obžalovanému bezpečnostnú prehliadku a služobný zákrok voči nemu bolo odôvodnené podozrením zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. po vniknutí obžalovaného na oplotený pozemok rodinného domu na ul. G. č. XXX/X v J., čo potvrdila aj vypočutá svedkyňa O. L.. Oprávnenie na vykonanie služobného zákroku bolo odôvodnené aj tým, že obžalovaný mal na sebe monitorovací náramok, ktorý si hneď všimol E. K. L. a vykonanie bezpečnostnej prehliadky u obžalovaného bolo odôvodnené ochranou života a zdravia členov hliadky PZ i samotného obžalovaného, či nemá pri sebe zbraň, alebo iný nebezpečný predmet, ktorý by ich alebo seba mohol ohroziť. Vzhľadom na časový odstup takmer 11 mesiacov od skutku a pri množstve prípadov policajných služobných zásahov a zákrokov nie je nič nepochopiteľné, ak sa výpovede členov hliadky PZ K. L. a M. N. v niektorých bodoch rozchádzajú. Skôr by mohlo vzbudzovať pochybnosti a podozrenie, ak by sa tieto výpovede po takom dlhom časovom odstupe aj v detailoch úplne zhodovali.

Pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku argumentuje tým, že zasahujúci členovia policajnej hliadky nepoučili obžalovaného o jeho právach, najmä o zákaze sebaobviňovania v zmysle článku 47 Ústavy SR, toto ustanovenie znie :

(1) Každý má právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania seba alebo blízkej osobe.

(2) Každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

(3) Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

(4) Kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie podľa odseku 2, má právo na tlmočníka. Podľa názoru prokurátora, členovia hliadky PZ pri zákroku v nočných hodinách dňa 13.8.2022 neporušili žiadne právo obžalovaného, ktoré by expressis verbis vyplývalo z citovaného ustanovenia článku Ústavy SR.

O sklone obžalovaného k páchaniu drogovej trestnej činnosti svedčí najmä jeho odsúdenie rozsudkom bývalého Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/32/2017 z 10.5.2017, ktorým bol právoplatne odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., účinného do 30.4.2022, spáchaný neoprávneným zadovážením a do 19.1.2017 prechovávaním najmenej 22 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu (pervitínu), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu probačného dohľadu nad jeho správaním v trvaní 3 roky, v rámci ktorého mu súd uložil primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok. Z výkonu tohto trestu bol obžalovaný dňa 10.3.2022 uznesením Okresného súdu

Martin sp. zn. 4PP/5/2022 podmienenčne prepustený so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a s probačným dohľadom v trvaní 2 roky, pričom mu bola nariadená kontrola technickými prostriedkami.

Vzhľadom k vyššie uvedenému prokurátor navrhuje, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne dňa 17.8..2023 vyjadril obžalovaný A. B., prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 17.8.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 18.8.2023, v ktorom uviedol nasledovné:

Obžalovaný zastáva názor, že podané odvolanie je nedôvodné a neopodstatnené. Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. RK-8T/22/2023 zo dňa 3.7.2023 je podľa mienky obžalovaného možné považovať za súdne rozhodnutie vydané na podklade správneho postupu konania, úplne a správne zisteného skutkového stavu veci a na základe správneho právneho posúdenia zhromaždených dôkazov. Uvedené rozhodnutie je dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnené a korešponduje s obsahom § 168 Tr. por.

Na margo správnosti záverov konajúceho súdu v merite veci je nutné poukázať na to, že namietaný rozsudok je súdne rozhodnutie zodpovedajúce zákonu, navyše rozhodnutie spravodlivé. Prokuratúra v danej veci neunesla dôkazné bremeno, ktoré ju v trestnom konaní ťaží, pričom žalobca v danej veci rezignoval na svoju zákonnú povinnosť dohliadať na zákonnosť prípravného konania a postaviť žalobu opierajúcu sa len o zákonne získané dôkazy. V danej veci nielenže neboli predložené žiadne zákonne získané dôkazy, ale ani žiadne dôkazy, ktoré by umožňovali prijať záver o spáchaní akéhokoľvek trestného činu zo strany obžalovaného.

Rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby je spravodlivé a v tomto smere sa obhajoba plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými v namietanom rozsudku.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu je treba v prvom rade poukázať na jeho zjavnú bezobsažnosť. V odvolaní nie je uvedený ani jeden zákonom opodstatnený argument, prečo by sa súd mal odkloniť od označených nálezov Ústavného súdu SR a rozhodovacej praxe všeobecných súdov v obdobných prípadoch, pričom podané odvolanie v podstate nereaguje na to, čo bolo vlastnou podstatou vydaného rozsudku.

Obžalovaný v danom konaní riadne pred súdom vypovedal, a to že pritom použil poznámky nijako neoslabuje výpovednú hodnotu jeho výpovede, ktorá bola riadnou výpoveďou obžalovaného.

Medzi výpoveďami vypočutých príslušníkov PZ sú tak zásadné rozpory z pohľadu dôvodov realizácie ich zákroku, že nebolo preukázané ani len to, že by zasiahli legálne a legitímne a preto, že v danej veci malo byť nejaké podozrenie zo spáchania trestného činu. V konečnom dôsledku obžalovaný nie je stíhaný za trestný čin porušovania domovej slobody a nie sú a neboli na to splnené ani zákonné podmienky.

O použití hrubých donucovacích prostriedkov voči osobe obžalovaného pred zásahom policajtov neexistuje žiadny úradný záznam, aj keď vypočutá svedkyňa ich použitie podrobne opísala, pričom vyznieva ako zásadné, že policajti sa k tomu ani len nepriznali, čo zásadne oslabuje výpovednú hodnotu ich tvrdení.

Podstatou daného konania je to, že pred zaistením údajného korunného dôkazu nebol obžalovaný poučený o svojich právach, osobitne o práve neobviňovať žiadnym spôsobom svoju osobu a neprispievať k vlastnému obvineniu. Zhoda vo výpovediach policajtov je len v tom, že obžalovaný nebol nijako a žiadnym spôsobom z ich strany poučený o jeho právach predtým, ako realizovali jeho osobnú prehliadku. Na túto absenciu rešpektovania zákona zo strany zasahujúcich policajtov odvolanie ani len nereaguje. Realizácia osobnej prehliadky nebola vykonaná podľa pravidiel Trestného poriadku a ani osobu ktorá by na to bola oprávnená, pričom zákon o PZ nedovoľuje vykonať osobnú prehliadku vo veciach kde má byť podozrenie z trestného činu, tam sa má od začiatku vzniku takého podozrenia konať v zmysle pravidiel trestného práva procesného, čo v danej veci nebolo ani sčasti rešpektované.

Obyčajní policajní pochôdkári nie sú oprávnení nikoho vyzvať na vydanie veci v zmysle Trestného poriadku, a ani nikomu robiť osobnú prehliadku, a ani zaisťovať dôkazy v trestnom konaní a hneď po zistení, že by vo veci mohlo ísť o trestné konanie mal byť privolaný vyšetrovateľ alebo poverený príslušník PZ, ako vecne príslušný kompetentný orgán. V tomto smere podané odvolanie zjavne popiera závery súdnej praxe reprezentovanej už aj rozhodnutiami všeobecných súdov.

Nad rámec uvedených zistení je na mieste uviesť, že príslušníci hliadkovej služby (laicky pochôdkári) sú len príslušníkmi PZ, ktorí nemajú kompetenciu policajného orgánu v zmysle Trestného poriadku, a nie sú oprávnení robiť úkony v rámci trestného konania. Principiálne nie každý policajt je oprávnený činiť výzvu na vydanie veci, resp. robiť osobnú prehliadku. Podľa § 89a ods. 3 Tr. por. účinného od 1.1.2021 platí, že: Vyzvať na vydanie veci je oprávnený predseda senátu a pred začatím

trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt. Podľa § 102 Tr. por. platí, že osobnú prehliadku je oprávnený nariadiť predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt.

Pojem policajt je bližšie identifikovaný v ustanovení § 10 ods. 7 Tr. por. takto:

Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie

- a) vyšetrovateľ Policajného zboru,
- b) vyšetrovateľ Policajného zboru zaradený na Úrade inšpekčnej služby, ak ide o trestné činy príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov a nejde o trestné činy uvedené v písmene c); to platí, aj ak ide o trestné činy colníkov a nejde o trestné činy uvedené v písmene c),
- c) vyšetrovateľ finančnej správy, ak ide o trestné činy spáchané v súvislosti s porušením colných predpisov alebo daňových predpisov v oblasti dane z pridanej hodnoty pri dovoze a spotrebných daní,
- d) poverený príslušník Policajného zboru,
- e) poverený príslušník vojenskej polície v konaní o trestných činoch príslušníkov ozbrojených síl,
- f) poverený príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže v konaní o trestných činoch osôb vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe,
- g) poverený pracovník finančnej správy, ak ide o trestné činy spáchané v súvislosti s porušením colných predpisov alebo daňových predpisov v oblasti dane z pridanej hodnoty pri dovoze a spotrebných daní,
- h) veliteľ námornej lode v konaní o trestných činoch spáchaných na tejto lodi.

Členovia uvedenej hliadky, ktorí zasiahli voči obžalovanému nemali postavenie policajta v zmysle § 10 ods. 7 Tr. por., a teda nemali právo na vykonávanie úkonu podľa § 89a ods. 3 Tr. por. a už vôbec nie na vykonávanie osobnej prehliadky, na vykonanie ktorej nebol vydaný príkaz a ani príslušný súhlas. Je pravda, že rovnaké postavenie ako policajt môže mať aj iný príslušník PZ, ktorý nie je vyšetrovateľ ani povereným príslušníkom PZ, avšak len v rozsahu určenom všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo vnútra SR podľa § 10 ods. 9 Tr. por. Realizácia úkonu podľa § 89a ods. 3 Tr. por., či podľa § 102 Tr. por., je vyhradená jedine vyšetrovateľovi alebo poverenému príslušníkovi PZ, iný príslušník PZ právo na vykonanie takéhoto úkonu nemá a rovnako nemá právo na odňatie veci podľa § 90 Tr. por., ktoré tiež nie je v danej vykonávacej vyhláške uvedené. a ani právo na prehliadku nebytového priestoru podľa § 99 ods. 2 Tr. por. Ak teda určitý subjekt nemá kompetenciu urobiť nejaký úkon, a takýto úkon zrealizuje, výsledkom tohto je, že ide o úkon realizovaný vecne nekompetentným orgánom a postup tohto orgánu je už z tohto pohľadu protizákonný, preto nemôže viesť k zákonne získanému dôkazu. Celý proces údajného zaistenia veci, reálne vydanie veci, či odňatia veci je aj z týchto dôvodov nezákonný. Tu treba uviesť, že policajt je reprezentant štátneho orgánu, a ten môže v zmysle čl. II Ústavy SR konať jedine to, na čo je zákonom zmocnený. V tomto smere je viac než zrejme prekročenie právomoci oboch vo veci činných pochôdzkárov, pričom výsledok ich „činnosti“ nemá oporu v zákone a nemá podobu zákonných dôkazov, a to odhliadnuc od absencie zákonného poučenia osoby obžalovaného pred ich zákrokom.

Vzhľadom k týmto okolnostiam v závere navrhol, aby Krajský súd v Žiline podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok ako nie dôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom o odvolaní prokurátora bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného A. B. za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovaný mal vedomosť o termíne konaného verejného zasadnutia. Prostredníctvom obhajcu odvolaciemu súdu doručil písomný súhlas s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti zo dňa 5.12.2023. Prokurátorka a obhajca obžalovaného prítomní na verejnom zasadnutí navrhli verejné zasadnutie vykonať v neprítomnosti obžalovaného. Senát odvolacieho súdu nezistil žiadne zákonné preukážky, ktoré by bránili vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, osobitne za situácie, keď obžalovaný udelil výslovný súhlas k tomu, aby sa verejné zasadnutie pred odvolacím súdom uskutočnilo bez jeho prítomnosti. Obžalovaný mal na verejnom zasadnutí prítomného obhajcu.

Prokurátorka v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a následne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ – prokurátor podal odvolanie. Krajský súd tiež preskúmal správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa

§ 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, proti výroku rozsudku proti ktorého je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie prokurátora bolo vyhodnotené ako nedôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Tr. zák., účinný od 1.5.2022) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov, ktoré okresný súd vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, súd postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s podstatou obžaloby prokurátora a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok prokurátora v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania prokurátora sú v podstatnej časti súhrnom jeho obžaloby prezentovanej v celom doterajšom konaní (zosumarizované aj v záverečnej reči prokurátora). Prokurátor založil odvolanie v podstatnej miere na opakovaných dôvodoch svojej obžaloby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. So všetkými podstatnými námietkami prokurátora, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie podstatných odvolacích námietok prokurátora, majúcich podstatný význam z hľadiska rozhodovania o vine obžalovaného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že sa prokurátor nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie

o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané, pričom sa dostal do situácie, ktorá odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu sa odvolací súd stotožnil s názorom okresného súdu, že v danej trestnej veci nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný A. B. stíhaný.

Prvostupňový súd správne poukázal na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by si obžalovaný A. B. od presne nezisteného dňa a času do 3:16 hod. dňa 13.8.2022 v blízkosti rodinného domu č. XXX/X E. F. G. H. I. J., I. C., pri sebe vo vrecku mikiny bez povolenia neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu malú striekačku modrej farby s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,478 g, v ktorej bola znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2022/2591 z 11.11.2022 zistená prítomnosť metamfetamínu (tzv. pervitín) s priemernou koncentráciou 28,6% hmotnostných metamfetamínu, ktoré množstvo materiálu obsahovalo 137 mg absolútneho metamfetamínu a zodpovedalo minimálne trom obvykle jednorazovým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, keď metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v Zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Obžalovaný A. B. v celom priebehu trestného konania tvrdil, že je nevinný, pričom na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2023 navyše dodal, že postup príslušníkov PZ, ktorí zasahovali voči jeho osobe bol nezákonný, nakoľko na taký zásah nebol zákonný dôvod a zasahujúci policajti ho pritom nepoučili o jeho právach. Svedkovia E. K. L. a práp. M. N. na hlavnom pojednávaní v podstate zhodne potvrdili, že dňa 13.8.2022 boli činní ako členovia policajnej hliadky (nie ako poverení príslušníci PZ), kde v obci J., s osobou tam stotožnenou ako A. B., vykonali procesné úkony a to bezpečnostnú prehliadku B., nakoľko menovaný mal na nohe lokalizačný náramok, pri ktorej prehliadke u neho v ľadvinke našli okrem iného aj 1 ks striekačky, v ktorej podľa vyjadrenia B. mal byť pervitín. Túto látku fyzicky zaistili (získali do svojej dispozície) a odviezli ju spolu s A. B. na policajnú stanicu, kde menovaného a zaistené veci (vrátane striekačky), po spísaní zápisnice o zaistení veci odovzdali poverenému príslušníkovi PZ. O vykonaných úkonoch spísali úradný záznam. Svedok E. K. L. navyše dodal, že B. ešte v J. vyzvali, aby im odovzdal veci, ktoré má pri sebe. Kto fyzicky z ľadviniek sáčok s obsahom údajného pervitínu vybral sa nepamätal. Svedok práp. M. N. navyše dodal, že bezpečnostnú prehliadku A. B. vykonali ešte v J., pri služobnom motorovom vozidle, mimo dvora rodinného domu č. XXX/X, a to v súvislosti s preverení oznámenia o podozrení o spáchaní trestného činu porušovania domovej slobody osobou, ktorú na mieste stotožnili ako A. B.. Počas výkonu bezpečnostnej prehliadky B. pri služobnom vozidle vypadla na zem zatavená striekačka a sáčok, ktoré veci B. na ich výzvu položil na kapotu služobného vozidla. Uvedené veci v J. zaistili a po ich prevezení na policajnú stanicu, zaistené veci odovzdali poverenému príslušníkovi PZ. S obsahom výpovede svedkov E. K. L. a práp. M. N. korešpondujú aj úradný záznam z 13.8.2022, potvrdenie o zaistení veci a zápisnica o prevzatí zaistenej veci zo dňa 13.8.2022. Úradným záznamom zo dňa 13.8.2023 (č.l. 41) členovia policajnej hliadky OO PZ Ružomberok E. K. L. a práp. M. N. potvrdili, že pri výkone bezpečnostnej prehliadky vykonanej u A. B. dňa 13.8.2023 v obci J., v ľadvinke, ktorú mal B. vo vrecku mikiny oblečenej na sebe, bola nájdená injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky o množstve päť dielikov, ako aj dve biele kapsľové tabletky. K uvedeným veciam im B. povedal, že v striekačke sa nachádza pervitín a v tabletkách je kĺbová výživa. Z toho dôvodu boli B. na mieste uvedené veci zaistené v zmysle § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993

Z.z. o Policajnom zbore v znení noviel, ktoré boli neskôr odovzdané poverenému príslušníkovi OO PZ Ružomberok spolu s osobou A. B., ktorý sa po predchádzajúcej výzve, aby sa ihneď dostavil na OO PZ Ružomberok, za účelom podania vysvetlenia, dostavil dobrovoľne. Potvrdením o zaistení veci zo dňa 13.8.2022 (č.l. 34) je dokumentované, že dňa 13.8.2022 v čase o 3:16 hod. bola podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení noviel, v J. E. F. G., pri rodinnom dome č. XXX/X, okres C. zistená osoba A. B. 1 ks malá striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky o množstve 5 dielikov (a druhým potvrdením 2 ks bielych tabletiék), ktoré veci zaistil E. K. L.. Potvrdenie je opatrené podpismi E. K. L. a A. B.. Potvrdenie obsahuje text so znením – „...bola zaistená vec... na vykonanie úkonov, pretože vzniklo podozrenie, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci, alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku“. Text potvrdenia neobsahuje poučenie A. B. o zákaze sebaobviňovania. Zápisnicou o prevzatí zaistenej veci zo dňa 13.8.2022 (č.l. 32) je dokumentované, že v čase o 4:50 hod. dňa 13.8.2022 bola podľa § 92 Tr. por. prevzatá vec – 1 ks malá striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky o množstve 5 dielikov a 2 ks bielych tabletiék, ktoré boli dňa 13.8.2022 o 3:16 hod. v zmysle § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení noviel, zaistené hliadkou OO PZ Ružomberok osobou A. B.. Úkon prevzatia bol ukončený dňa 13.8.2022 o 4:55 hod. Veci (s podpisom na zápisnici) odovzdal E. K. L. poverenému príslušníkovi PZ por. O. P. Uznesením povereného príslušníka OO PZ Ružomberok (por. O. P.) sp.zn. ČVS: ORP-295/RK-RK-2022 zo dňa 13.8.2022 (č.l. 1) bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. začaté trestné stíhanie vo veci prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Tr. zák., so zvýraznením, že trestné stíhanie bolo začaté na základe vykonania neodkladného a neopakovateľného úkonu – prevzatím zaistenej veci podľa § 92 Tr. por. dňa 13.8.2022 o 4:55 hod. V spise je v ďalšom dokumentovaný priebeh skráteného vyšetrovania vykonanými úkonmi povereného príslušníka PZ (vznesenie obvinenia A. B., výsluchy obvineného a svedkov, pribratie znaleckého subjektu, znalecký posudok a iné). Znaleckým posudkom KEÚ PZ Slovenská Ľupča ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2022/2591 zo dňa 11.11.2022 je špecifikované, že kryštalická látka s hmotnosťou 0,478 g (zaistená v zatavenej striekačke) je metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 28,6 % hmotnostných, pri ktorej ide o 3 až 14 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení noviel, zaradený do II. skupiny psychotropných látok. V dvoch toboľkách so sumárnou hmotnosťou 1,040 g je zistená prítomnosť dimetylsulfónu, ktorý nie je zaradený do zoznamu omamných a psychotropných látok (výživový doplnok). Toxikologicko-chemickou analýzou č. 514/2022 (posudzovaný moč odobratý od osoby A. B. dňa 13.8.2022 o 5:50 hod.) je konštatovaná, prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu. Zápis o dychovej skúške na alkohol vykonaný u A. B. dňa 13.8.2022 v čase o 3:55 hod. udáva hodnotu 0,41 mg/l alkoholu v dychu. Správa ÚVN SNP Ružomberok zo dňa 25.1.2023 konštatuje, že A. B. dňa 26.5.2022 začal na Psychiatrickej ambulancii ÚVN SNP Ružomberok súdom nariadenú ochrannú ambulatnú protitoxikomanickú liečbu (zo závislosti na viacerých návykových látkach - pervitín, marihuana).

Z takto zistených skutočností krajský súd zhodne ako súd okresný konštatoval, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bol vytvorený kvalifikovaný priestor na posúdenie vykonaných dôkazov, ktorými prokurátor na hlavnom pojednávaní preukazoval vinu obžalovaného a to z hľadiska ich charakteru a zákonnosti. Nosným je posúdenie spôsobu a okolností zabezpečenia dôkazov v prípravnom konaní, hlavne posúdenie postupu členov policajnej hliadky OO PZ Ružomberok npor. K. L. a práp. M. N., po ich príchode do obce J. dňa 13.8.2022 v čase o 3:16 hod. Na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že uvedení členovia policajnej hliadky boli do obce J. vyslaní operačným dôstojníkom PZ (iba) na preverenie oznámenia, že vo dvore rodinného domu č. XXX/X, v kríkoch sa má niečo nachádzať (oznamovateľka tvrdila, že zrejme medveď). Po zistení, že vo dvore, v kríkoch sa nenachádza zvierka, ale muž, ktorý má navyše na nohe lokalizačné zariadenie a po jeho stotožnení ako A. Q., príslušníci PZ (v pozícií členov policajnej hliadky) vykonaním bezpečnostnej prehliadky u menovaného konštatovali, že tento nemá pri sebe žiaden predmet, ktorým by mohol ohroziť seba, alebo okolie. Pri takto s uvedeným záverom zrealizovanej bezpečnostnej prehliadke, vykonávanej už u stojaceho a s príslušníkmi PZ komunikujúceho A. B. (tvrdila to svedkyňa O. L., ktorá policajnú hliadku privolała, a potvrdili to aj svedkovia E. K. L. a práp. M. N.), členovia policajnej hliadky pokračovali v úkonoch smerujúcich k zisteniu obsahu ľadvinky, ktorú mal B. pri sebe. Po zistení (pohmatom), že sa v nej nenachádza žiaden nebezpečný predmet, ktorým by mohol ohroziť seba, alebo okolie, pokračovali úkonom, pri ktorom ďalej zistili, že obsahom ľadvinky je striekačka so zataveným koncom s obsahom bielej kryštalickej látky a dve želatínové toboľky. Krajský súd konštatuje, že postup policajnej hliadky

mal do určitého momentu (zistenie, že nejde o zviera v kríkoch, ale o muža, zistenie jeho totožnosti a vykonanie bezpečnostnej prehliadky, vidiac, že muž má na nohe lokalizačné zariadenie) svoje kvalifikované opodstatnenie, ktorým bolo preverenie skutočností oznamovaných O. L. (že sa v jej dvore, v kríkoch niečo nachádza). Následný postup členov policajnej hliadky, ktorí sa B. dotazovali na to, čo je obsahom zatavenej striekačky, toboliek a žiadali ich vydanie, nemal zákonný rámec v dvoch rovinách. Menovaní ako členovia policajnej hliadky, pred uvedenými úkonmi B. nepoučili o zákaze sebaobviňovania (t.j. o práve neobviňovať žiadnym spôsobom svoju osobu a neprispievať k vlastnému obvineniu), ale hlavne, uvedené úkony (už) vykonali ako orgány nie príslušné na dokumentovanie vecí, t.j. preverovanie podozrenia z trestnej činnosti. E. L. a M. N. nemali postavenie povereného príslušníka PZ, nemali teda status policajného orgánu podľa § 10 ods. 7 Tr. por. Za tohto stavu vecí (podozrenie zo spáchania trestnej činnosti) mali obmedziť podozrivú osobu na slobode, oznámiť vec operačnému dôstojníkovi a vyčkať na mieste do príchodu povereného príslušníka PZ, alebo vyšetrovateľa PZ. V žiadnom prípade neboli oprávnení vykonávať úkony smerujúce k podozrivým veciam (zaisťovať ich) a k osobe podozriveho (dotazovať ho na okolnosti, ktorými by si mohol privodiť trestné stíhanie). Žiadny zákonný dôvod na vykonanie následných úkonov voči osobe A. B. (dotazovanie sa čo je obsahom zatavenej striekačky a toboliek, prevzatie týchto vecí od menovaného v Ľubochni, ich prevezenie na OO PZ Ružomberok a spísanie zápisnice o zaistení vecí) v konaní preukázaný nebol. Menovaní členovia policajnej hliadky postupovali (nezákonne) tak, že od podozriveho zisťovali a zistili (ako nepríslušní na daný úkon a bez poučenia podozriveho), že obsahom zatavenej striekačky je pervitín, a ten od A. B. v čase o 3:16 hod. dňa 13.8.2022 ešte v obci J. fyzicky prevzali do svojej sféry a s takto získanými vecami spolu s B. sa presunuli na Obvodné oddelenie Ružomberok, kde následne spísali zápisnicu o zaistení vecí.

Svojvoľné a neodôvodnené fyzické prevzatie vecí (zatavenej striekačky a toboliek) od B. v J. je nutné označiť ako nezákonné a takýmto spôsobom zabezpečený dôkaz od počiatku ako procesne absolútne nepoužiteľný pre účely trestného konania. Povedané inak, vydané veci boli zaistené v rozpore s Trestným poriadkom. Nič na takto vzniknutých a na hlavnom pojednávaní preukázaných okolnostiach postupu členov policajnej hliadky nemení to, že E. K. L. po fyzickom prevzatí vecí od B. v J., prevzatie vecí zdokumentoval zápisnicou o zaistení vecí podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení noviel a tieto ešte dňa 13.8.2022 v čase o 4:55 hod. podľa § 92 Tr. por. odovzdal poverenému príslušníkovi OO PZ Ružomberok por. O. P.. Nezákonný procesný postup pri zaistení vecí nie je možné konvalidovať ich odovzdaním poverenému príslušníkovi PZ s citáciou, že sa postupuje podľa § 92 Tr. por. Ak v uznesení o začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. por. je uvedené, že trestné stíhanie bolo začaté vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu – prevzatím zaistenej veci podľa § 92 Tr. por. dňa 13.8.2022 o 4:50 hod., krajský súd zhodne ako súd okresný konštatuje, že za dôkaz, ktorý bol získaný nezákonným spôsobom, sa považuje nielen dôkaz, pri ktorom bola nezákonnosť spôsobená, ale aj každý dôkaz získaný na základe takéhoto dôkazu. Dôkaz, v danom prípade zaistená zatavená striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky, získaný v rozpore so zákonom, prenáša svoju nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť aj na ďalší dôkaz (v danom prípade znalecký posudok KEÚ PZ Slovenská Ľupča o špecifikácii látky – 0,478 g metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 28,6 % hmotnostných, čo predstavuje 3 až 14 bežných jednotlivých dávok drogy), ktorý vychádza z obsahu takto nezákonne získaného dôkazu. Dôkaz trpiaci takouto (vyššie uvedenou) zásadnou vadou je potom absolútne neúčinný, ktorú vadu nemožno napraviť a preto spôsobuje absolútnu nepoužiteľnosť takého dôkazu v trestnom konaní, navyše ak sa jedná o neodkladný a neopakovateľný úkon zo strany polície. V takomto kontexte posúdený nezákonný dôkaz (zaistenie zatavenej striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky, špecifikácia tejto látky ako metamfetamínu znaleckým posudkom KEÚ PZ) spôsobuje absolútnu (procesnú) nepoužiteľnosť aj tej časti výpovede svedkov E. K. L. a práp. M. N. v tomto trestnom konaní, v ktorom sa menovaní svedkovia vyjadrujú ku skutočnostiam dotýkajúcim sa vzťahu obžalovaného B. a zaistenej veci. Krajský súd konštatuje, že absencia procesne zadováženého dôkazu vzťahujúceho sa k žalovanému skutku, takto pokračovala a tiahla sa až do štádia skončenia dokazovania na hlavnom pojednávaní, na ktorý stav adekvátne reagoval okresný súd jedine oslobodzujúcim rozsudkom (podľa § 285 písm. a/ Tr. por.).

Právo neobviňovať sám seba sa týka predovšetkým vôle obvineného mlčať. Nevzťahuje sa na získanie dôkazov, ktoré možno získať od obvineného zákonnými prostriedkami v trestnom konaní a ktoré existujú nezávisle od vôle obvineného, ako je tomu v tejto trestnej veci, kedy (už) poverený príslušník PZ v súlade s Trestným poriadkom od obvineného dňa 13.8.2022 v čase o 5:50 hod. získal vzorku moču a tento umožnil podrobiť toxikologicko-chemickej analýze č. 514/2022 s výsledkom potvrdzujúcim prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu v moči obvineného A. B.. Vykonanie tohto dôkazu na hlavnom

pojednávani nepredstavovalo pri súčasne závažnej absencii iných kvalifikovaných dôkazov dôkazný stav, umožňujúci konštatovať preukázanie skutku obžaloby.

S odvolacím argumentom prokurátora, že vzhľadom na to, že predmetná vec bola obžalovanému zaistená privolaným službukonajúcim príslušníkom hliadky PZ E. K. L., dňa 13.8.2022 o 3:16 hod. v súlade s ustanovením § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, o čom bolo vyhotovené potvrdenie o zaistení veci a túto vec následne v zmysle § 21 ods. 2 citovaného zákona odovzdal poverenému príslušníkovi PZ, ktorý ju podľa § 93 Tr. por. prevzal do trestného konania toho istého dňa o 4:50 hod., nie je namieste spochybniť zákonnosť zaistenia modrej striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,478 mg obžalovanému na základe prekonanej tzv. teórie o plodoch chorého stromu, sa krajský súd nestotožňuje a to s poukazom na už vyššie podrobne popísaný priebeh zaistenia nosného dôkazu a špecifikovanie toho v čom nezákonnosť postupu policajnej hliadky spočívala. Vyššie uvedená odvolacia argumentácia prokurátora nemá okrem po celú dobu trestného konania totožne prezentovanej argumentácie prokurátora oporu v žiadnej právnej úprave a je diametrálne odlišná od konštantnej judikatúry ESLP a všeobecných súdov.

S vyššie uvedeným odvolacím argumentom prokurátora súvisí aj jeho ďalšie (odvolacie) tvrdenie, že spôsob zaistenia predmetnej psychotropnej látky - metamfetamínu považuje za zákonný, nakoľko oprávnenie privolanej hliadky PZ vykonať obžalovanému bezpečnostnú prehliadku a služobný zákrok voči nemu bolo odôvodnené podozrením zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. po vniknutí obžalovaného na oplotený pozemok rodinného domu na ul. G. č. XXX/X v J., čo potvrdila aj vypočutá svedkyňa O. L.. Oprávnenie na vykonanie služobného zákroku bolo odôvodnené podľa názoru prokurátora aj tým, že obžalovaný mal na sebe monitorovací náramok, ktorý si hneď všimol E. K. L. a vykonanie bezpečnostnej prehliadky u obžalovaného bolo odôvodnené ochranou života a zdravia členov hliadky PZ i samotného obžalovaného, či nemá pri sebe zbraň, alebo iný nebezpečný predmet, ktorý by ich alebo seba mohol ohroziť. K tomuto krajský súd, tak ako už aj vyššie, opätovne dodáva, že potom ako členovia privolanej policajnej hliadky zistili, že sa na pozemku oznamovateľky, v krikoch nenachádza zviera, ale muž, ktorý mal na nohe lokalizačný náramok, menovaného stotožnili a vykonali bezpečnostnú prehliadku zameranú na zistenie, či nemá pri sebe predmet, spôsobilý ohroziť seba a okolie (vrátane členov hliadky), nemali v ďalšom, ako vecne nepríslušní zákonný dôvod na vykonanie takých úkonov, ktoré v zmysle § 10 ods. 7 Tr. por. prislúcha vykonať jedine policajtom. Ak mali členovia policajnej hliadky poňať podozrenie o spáchaní trestného činu porušovania domovej slobody (z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nič také zjavne nevyplývalo, lebo trestné stíhanie v takejto veci nebolo ani následne vedené), mali povinnosť postupovať jedine takým spôsobom, na ktorý sú oprávnení, pričom medzi oprávnenia členov policajnej hliadky určite nepatrí dokumentovať úkony trestného konania (t.j. zaisťovať veci, a pod.). Aj za týchto prokurátorom označených okolností, sú členovia policajnej hliadky povinní vec oznámiť operačnému dôstojníkovi, obmedziť osobnú slobodu osoby podozrivej z trestného činu a vyčakať na mieste činu (bez akéhokoľvek dokumentovania trestnej veci) do príchodu povereného príslušníka PZ, alebo vyšetrovateľa PZ.

K odvolaciemu argumentu prokurátora, že členovia hliadky PZ pri zákroku v nočných hodinách dňa 13.8.2022 neporušili žiadne právo obžalovaného, ktoré by *expressis verbis* vyplývalo z ustanovenia článku 47 Ústavy SR, krajský súd uvádza, že poučenie páchatel'a o zákaze sebaobviňovania vyplýva z konštantnej judikatúry ESLP, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ktorý podáva výklad Ústavy SR) a všeobecných súdov. V danom prípade členovia policajnej hliadky nemali zákonný dôvod (povedané inak, nesmeli) vykonávať žiadne také úkony, ktoré by smerovali k objasňovaniu trestných vecí, teda ani k požadovaniu vyjadrenia podozrivého ku skutočnostiam, ktoré by sa týkali trestnej činnosti. Svedok E. K. L. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že na jeho otázku (smerovanú k obsahu zatavenej striekačky) im muž odpovedal, že je to pervitín. Uvedené úkony členov policajnej hliadky v tomto momente (už) presahovali rámec ich kompetencií. Práve týmto postupom ako orgán štátu, porušili práva dotknutej osoby (o zákaze sebaobviňovania).

S odvolacou argumentáciou prokurátora, že vyhlásenie, ktoré obžalovaný prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2023, prokurátor nepovažuje za jeho výpoveď ku skutku, ale skôr za tlmočené vyjadrenie stanoviska jeho obhajcu, sa krajský súd nestotožňuje. Obžalovaný dňa 19.6.2023 vypovedal ku skutku po riadnom poučení tak, ako uznal za vhodné. Obžalovaný môže pri výpovedi za štandardných podmienok použiť poznámky a čerpať z rôznych podkladov, pričom v prípade potreby je povinný umožniť súdu do nich nahliadnuť. Spôsob vykonania tohto dôkazu navyše nebol žiadnou procesnou stranou

(vrátane prokurátora) na hlavnom pojednávaní namietaný. Krajský súd takto na hlavnom pojednávaní podanú výpoveď obžalovaného nezhodnotil ako nezákonnú, vykonanú v rozpore s Trestným poriadkom. Práve naopak, hodnotil ju ako zákonnú, vykonanú podľa Trestného poriadku.

Pokiaľ prokurátor odvolaním namietal, že prvostupňový súd pôvodne v tejto veci vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obv. A. B. vinným zo žalovaného trestného činu a následne pri podstatne nezmenenom skutkovom a dôkaznom stave od vydania trestného rozkazu dospel na hlavnom pojednávaní k diametrálne opačnému rozhodnutiu a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, krajský súd musí konštatovať, že podľa § 355 ods. 3 Tr. por. pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou, ani druhom a výmerou trestu obsiahnutom v trestnom rozkaze v prípade, ak bol v dôsledku účinne podaného odporu trestný rozkaz zrušený a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie. V danom prípade súd na rozdiel od dôkazného stavu, ktorý bezprostredne predchádzal vydaniu trestného rozkazu, na hlavnom pojednávaní vychádzal aj z navyše na hlavnom pojednávaní kontradiktórne vykonaných dôkazov (výpoveď obžalovaného, svedkov práv. M. N. a O. L.), kde pri zdôraznení zásady ústnosti a bezprostrednosti, toto malo zásadný vplyv na posúdenie veci a to s výsledkom vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku súdu.

S odvolacou úvahou prokurátora, ktorou spáchanie žalovanej trestnej činnosti obžalovaným vyhodnocoval aj v kontexte ním označeného sklonu obžalovaného k páchaniu drogovej trestnej činnosti (s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenie za drogovú trestnú činnosť) sa krajský súd s poukazom na absenciu dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného v danej žalovanej trestnej činnosti nestotožňuje. Potrestanie obžalovaného A. B. v minulosti za rovnakú trestnú činnosť, za ktorú na neho bola aktuálne podaná obžaloba, nie je samo o sebe a ani v spojení s ostatnými procesnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci spôsobilé pre vyslovenie jeho viny, na čo okresný súd reagoval správne, keď obžalovaného z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Po vyššie popísanom krajský súd uvedené úvahy uzatvára konštatovaním, že prokurátor na hlavnom pojednávaní nepreukázal, že skutok špecifikovaný v obžalobe sa stal a preto rozhodnutie okresného súdu podľa § 285 písm. a) Tr. por. bolo správne a zákonné, zodpovedajúce stavu a výsledku dokazovania.

V súvislosti s dôkaznou núdzou, aká sa vyskytla aj v posudzovanom prípade (súd pri rozhodovaní prihliadal iba na procesné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní), krajský súd v samom závere poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných (procesne použiteľných) dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Z vyššie popísaných dôvodov, v ostatnom odkazujúc na podrobne uvedené dôvody súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, potom krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.